



Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 524. Ioannis Pap. Annus 1. Ivstini Imp. 7. Theodorici
Reg. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

opus de ipsius predicatione, in cuius operis praefatione quae dicitur: quem liceat ipse nomen nominare, etiam tamen aliquipius in via iulius Fabianum appellat, praeferit enim a Fulgentius: Quoniam aduersus eum hunc nomen sub Photiniani errore metu non adiungit, quoniam tandem Augustini & Hieronymi dicta sunt non apud ipsos, contra me velut iniquum. Cu[m] in multis locis ista inservire debet, sed potest procul dubio diversa. Non sicut nobis apud Carthaginem posito, multa in alia sunt: sicut enim in postea, etiam ad tuam nosce, praevenient: sicut enim in postea legere possem, quod in coniunctione sive non possem. Eadem ergo libellos, si diversa volunt, utrūque chartulari definimus, &c. In anno 7. et dictum est sub Hornem Pontifice fuit ei den. Fulgentius aduersus Pelagianos errores per Faustum Regem cunctum reliquo paginandum, cum leprosum eiusdem virulentissimis sub foliis latentes serpentes exaserbavit. Rerum autem dicta aduersus Faustum Fulgerio circa novissimi ipsius partus, eorum videlicet, quoniam memora sunt. Quando vero contigit ita quod ad lapsum vocari, suo loco dicemus.

IESV CHRISTI
Annus 524.

IOANNIS PAP. IUSTINI IMP. 7.
Annus 1. THEODORICI REG. 31.

Christi annus quingeniesimus vigesimus quartus. Constat factum secundo Iustini Augusti cum Optimus collega papa: qui eu[m] item lugim Imperatoris munere loco subdolatur annos, & c[on]spicimus inchoatur: cum idem Imperator Christi p[ro]p[ter]as studiis suis in omnibus suis editis etiam tam ex agi taffer hareticis Ariano[rum] vero ob credis inimico cu[m] Theodosio Regem p[ro]p[ter]as memorem diuina legis aprobentibus, ne cu[m] Dei bolt boni fortis aliquo modo facinoretur, & Ariano[rum] omnes agnitos eiusq[ue] in hac eis magna libertate in Orientem videntur. Non sicut igitur sexto sive Imperio anno subdit, sed hoc ipsum Confutatu secundo, aduersus exortatores, quens Gothos (virantes fecit) dimisimus) etiam q[ui]cunque Ariano[rum] exigitantur vniuersos. De inuenimus hec in Mellea b: At vero in Oriente partibus, qui ad iuste in tempore per segula lucis heresi Ariana[rum] vigebat, ipsa anno eius Imperio anno sexto Orthodoxie fidei suam amanda sagre capti, et baptizatorum nomen extinguebatur, utique nonnulla Catholica religione conseruit, hec[que] vero ita subducuntur de legatione ad Theodosio Regem missa, non ante sequentem annum factum invenimus.

Hoc enim quidens Theodosius Italie Rex indigno ab eo anno invenimus tali: nam ipse p[ro]p[ter]as carceris iniugulabat hereticos Ariano[rum] etiamque protectores, qui & reliqui quodam compensatis iure eorumdem Ariano[rum] incutiebant ab Orthodoxiis redemine videi poena, dum in Italia, & in aliis, quibus praetar regio[n]es, nullum quamvis religionis causa Catholicis nego[n]em facilius, sed de ille[m] bene meritis saep[er] fulbit, & ipsa Romanam Ecclesiam a sacerdotiis cordem appellebant, aquila a (vt vidimus) pretitulit, quia via Catholicis Principibus imperator potuisse, h[ab]ebat in memoriam ipsi[us] reuersans, & admodum exercituum animo veritas pro suis Ariano[rum] in Orientem agebat, vnde sollicitus illi enim eius implorat, utrum credib[us] ipsi[us] legationibus exstante, utrum Iustini Imperatore pro eorumdem libertate agere coepit. Utters itaque cadere hoc anno vito ci[er]o[rum], cum seminante, quod oportebat atque permissus, coniugio posse aliquo pacem videre, potenter reseruato tam agere cogitant, nempe legationibus, n[on]dem ecclesiasticis, nimis ut cum proceribus, quod legique, impelleret ad suscipiens suu[er] legationis mu-

nus Ioannem Romanum Pontificem, futurum apud Imperatorem pacis munus conferuande sequestrem, cominatus, nisi delegaret subiret provinciam, scilicet Occidente aduersus Orthodoxos illa facturum, quae in Oriente aduersus suos Arianos legibus Iustini Augusti esse decreta fuisse.

Summa quidem Iustini lende dignus habendus, dum plus deuilit religioni, quam cuiuscaus regnandi praetextu: dum non timeret potenissimum Regem fidei inuentum in concitate, a quo tum ipse, tum praefectores Imperatores precario pacem redemant. Quantu[m]en facere conuerterit Orientales Imperatores Regem Theodosium, accepit ex epistola e Theodo Regis ad Iustinianum Augustum: Considerate (inquit) principes docti, & ab aliis nostri historica monumenta recolite, quantum decessores vestris studierunt de suo ure relinqueret, ut eu parentes nostrorum foderent. Estimare que gratia debeat oblati suci, que conseruerunt populus &c. Videlicet igitur, quanto tunc pericolo Iustinus Imperator religione causa contemplerit barbari Regi potentiam, cum & religione postulabent, illud unum ex Alianis esse regnandi praetendum, si religione optime consultatur. In his itaque sequentibus annis in Iustinius est. Quomodo autem sequenti annu[m] verti initio Joannes Romanus Pontifex una cum Imperatoriis legatis Constantinopolim profectus est, suo loco dictatus sumus, sed & quam magno id suo Theodosio tentaverit detinimento, ipsa rerum gestarum tractatio perspicuo declarabit.

IESV CHRISTI
Annus 525.

IOANNIS PAP. IUSTINI IMP. 8.
Annus 2. THEODORICI REG. 33.

Vigesimo quinto Christi anno supra quingeniesimum, Confulibus Probinio atq[ue] Philoxeno, Ioannes Romanus Pontifex, p[ro]pter mortem praedecessorum, a Theodosio Rege Italie ira exsultante ob Ariano[rum] suos in Oriente ecclesiis poltatos, subire cogitare legationem Constantinopolim ad Iustinum Imperatorem. Id quidem hoc anno accidit, ex epistola ipsius Joannis sequenti anno ad Episcopos Italie data colligitur, ut suo loco inferius apparebit. Porto e[st] ulmido Ioannis legationem Marcellinus in Chronico placit in creatione ipsius Joannis perfertisq[ue] his verbis: Theodosio Rege pro Arianorum suorum ceremoniis laborante, filius dumtaxat Romanorum sibi decessorum Vir diegessit, Constantinopoli venient, miro honore exceptus est. Dexter dextero Ecclesie sedi folio, d[icitur] Domini nostri Resurrectionis plena voce Romani precibus celebravit, haec Marcellinus, non eo, quo gella sunt, anno recolens, sed iam de Ioanne Sedis intro habitu mentionem. Verum quod pertinet ad eiusdem legationis causam, ex Boenii scriptis facili pote intelligi, illam quoque intercessisse, quod apud Theodosium Regem Se[n]atus Romanus crimini maiestatis reus effectus, in suspicione adductus est, alia que cum Iustino Imperatore innotuit secreta. Sed de his inferius.

Ceterum scimus sanctissimum Pontificem acerbas subire calumnias, ipsorum pro reparandis rebus Ariano[rum] collapsis & munere fundatum esse. Tu autem veri amator, et equus arbitris, lector. Anastasius Bibliothecarius, milium a Theodosio, Ioannes Constantinopolis esse profectum affirmat, dum ait: Theodosius Rex has audiens, nempe ablasatas Ariano[rum] in Oriente iufit Iustini Imperatoris ecclesiis exarbit in ira, & totam Italiam ab aliis gladio extinguebat. Eodem tempore Mannes Papa agrotus e[st] ipius cum flava ambulauit, pergens ad urbem Constantinopolim, & Senatores cum eo sedi et Theodosius, Importunus, & Agapetus Exconsules, & alii Agapetes Patricii, ac cipientes hoc in mandatu legationum ab ipso Rego, ut referentur ecclesiis hereticis in partibus Orientis: quod si non faceret, totam Italiam gladio perderet. Qui cum ambulasset cum Ioanne Papa, &c. Suadente itaque & cohortante, im-

III.

c apud Caf.
fida. lib. 10.
ep. 1.

SVIII

L
DE LEGA-
TIONE IO-
ANNIS PA-
PÆ CON-
STANTI-
NOPOLIM.

II.
C. MITES
IOANNIS
PAPÆ.